

ÎNCHEIERE

08 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul – Valeriu Doagă
Judecătorii – Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Podolean Ana,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Podolean Ana împotriva notarului public Berghii Evghenii cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 07 iulie 2016 Podolean Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva notarului public Berghii Evghenii cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că, a aflat că Babii Victor și Babii Antonina au construit casa de locuit pe adresa str. Petricani nr.16, mun. Chișinău, fără acordul familiei Podolean, în baza unui titlu de proprietate înregistrat la OCT cu nr. 0100401775 cu drept de proprietate comună în devălmășie după primii.

Relevă, că la 13 septembrie 2010 viceprimarul Primăriei mun. Chișinău, Nistor Grozavu și Babii Victor au întocmit un contract de vânzare-cumpărare, care a fost semnat în prezența notarului public Berghii Evghenii, înregistrat în registrul public sub nr.8772.

Susține, că s-a adresat cu o petiție notarului public Berghii Evghenii solicitînd eliberarea unei copii a contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2010 înregistrat în registrul public sub nr.8772 pe numele lui Babii Victor și Babii Antonina, a copiei titlului de proprietate privată cu nr. 17271 din 05 noiembrie 2009, eliberat la 21 septembrie 2010 de Consiliul mun. Chișinău pe numele lui Babii Victor și Babii Antonina.

Menționează, că pîrîtul nu a reacționat în vederea eliberării unui răspuns la cererea prealabilă recepționată la 30 mai 2016.

Solicită eliberarea unei copii a contractului de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2010, înregistrat cu nr.8772, pe numele lui Babii Victor și Babii Antonina, a copiei titlului de proprietate privată cu nr. 17271 din 05 noiembrie 2009, eliberat la 21 septembrie 2010 de Consiliul mun. Chișinău pe numele lui Babii Victor și Babii Antonina și repararea prejudiciului moral în sumă de 50000 de lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 septembrie 2016 s-a

respins cererea de chemare în judecată depusă de Podolean Ana împotriva notarului public Berghii Evghenii cu privire la refuzul eliberării actelor notariale și încasarea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că, reclamanta Podolean Ana nu este parte la contractul de vânzare-cumpărare din 13 septembrie 2010 încheiat între Primăria mun. Chișinău și Babii Victor și nici nu este titular al titlului de proprietate privată cu nr.17271 din 05 noiembrie 2009, eliberat la 21 septembrie 2010 de Consiliul mun. Chișinău pe numele lui Babii Victor și Babii Antonina, circumstanțe care nu au fost obiectate de reclamantă.

La fel, prima instanță a reținut că în ședința de judecată Podolean Ana a recunoscut că are acces la actele notariale solicitate, însă le-a solicitat de la notar pentru a le avea legalizate cu ștampila ultimului în modul corespunzător, însă obligarea notarului la eliberarea actelor solicitate ar impune admiterea unei ingerințe în dreptul la viața privată a celorlalte persoane participante la contractul de vânzare-cumpărare și deținătoare al titlului de proprietate privată menționate supra, ingerință inadmisibilă conform art.8 CEDO.

Prima instanță a conchis că cerința cu privire la încasarea prejudiciului moral este o cerință ce derivă din cele principale, ultimele fiind neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 s-a respins apelul declarat de Podolean Ana și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 20 septembrie 2016.

La 05 aprilie 2017 Podolean Ana a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță doar în cazul în care se constată încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural specificate la art.432 alin.(3) lit. b), d), f) și alin.(4) din Codul de procedură civilă.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele inferioare nu au luat în considerare faptul că pîrîtul nu a prezentat referința la cererea de chemare în judecată, precum și nu a dat răspuns la cererea prealabilă înaintată.

Afirmă că, cauza a fost examinată în absența participanților la proces, fiindu-i îngăduit dreptul la justiție, deoarece a suportat un stres psihologic și nu a avut posibilitate de a se prezenta la ședința de judecată din 20 septembrie 2016.

Potrivit art. 431 alin.(2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul constată că din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării recurenteii a deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2017 (f.d. 77-81) pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului, însă decizia recurată a fost expediată participanților la proces prin scrisoarea de însoțire cu nr. de ieșire 2396 din 15 februarie 2017 (f.d. 82), iar recursul a fost declarat la 05 aprilie 2017, fapt confirmat prin amprenta sigiliului aplicată pe cererea de recurs (f.d.84-87), prin urmare calea de atac se consideră exercitată în termen.

Alegațiile invocate în recurs precum că, instanțele inferioare nu au luat în considerare faptul că pîrîtul nu a prezentat referința la cererea de chemare în judecată, precum și nu a dat răspuns la cererea prealabilă înaintată, nu pot fi reținute, deoarece legea procedural-civilă prevede posibilitatea examinării cauzei și în lipsa referinței pîrîtului, or potrivit art. 186 alin. (2) din Codul de procedură civilă, depunerea referinței este obligatorie. În cazul nedepunerii ei în termenul stabilit de instanță, pricina este examinată în baza materialelor anexate la dosar.

Nu pot fi reținute și cele invocate în recurs precum că, cauza a fost examinată în absența participanților la proces, fiindu-i îngrădit dreptul la justiție, deoarece a suportat un stres psihologic și nu a avut posibilitate de a se prezenta la ședința de judecată din 20 septembrie 2016, căci cum rezultă din recipisă (f.d.18), recurenta a fost înștiințată despre data și ora examinării cauzei, or art. 102 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă prevede că, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară.

Mai mult, potrivit art. 24 alin.(1) și (2) din Legea contenciosului administrativ, instanța de contencios administrativ examinează cererea cu participarea reclamantului și pârîntului și/sau a reprezentanților acestora, în condițiile Codului de procedură civilă, cu unele excepții prevăzute de prezenta lege. Neprezentarea la ședința de judecată, fără motive temeinic justificate, a părților și/sau a reprezentanților lor nu împiedică examinarea cereri, iar în cazul în care este imposibil de a judeca cauza în lipsa reclamantului, instanța de contencios administrativ va scoate cererea de pe rol în condițiile Codului de procedură civilă.

Totodată, cele invocate de recurentă, instanța de recurs le apreciază ca fiind declarative, neavînd suport probator.

Prin urmare, instanțele inferioare au elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, acestea fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, în raport cu dispozițiile art.118 și art.119 din aceeași lege, dînd o apreciere justă acestora.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurenta nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (*cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, deoarece recursul devoluează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanțele inferioare au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Podolean Ana, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Podolean Ana, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță